

Oddagrein

Tú skalt vera eina sjáldsama ráur persónur, um tú ikki smilist, fært eitt lítið tár í eygnakrókin ella ein klump í hálsin, tá pisurnar verða klæktar teir fyrstu summardagarnar. Allur hesin ungdómurin, øll hendan framtíðin, møguleikarnir, vakurleikin, gleðin. Tú skalt eisini verða ein harður hálsur, um tú ikki fært ilt í búkin, nú summarið stýttist, og tey fara av landinum at útbúgva seg í fremmandum londum. Allur hesin veruleikin, alt hetta vaksnamannalívið, avbjóðingarnar, ábyrgdin, óvissan.

Júst um hetta mundið, tá ovurkætið yvir nývunna frælsið og óendaligu møguleikarnar er um at leggja seg og broytist til ekka fyri framtíðini, eru so nógv vaksin, sum hevja sínar klóku røddir og koma við nøkrum øgiliga vaksnum ráðum. Fleiri av hesum ráðum snúgva seg um trygd og vinnulív, tækni og búskap, fasta inntøku og pensjónsuppsparing. Ráðini eru heilt víst vælætlað, men tey eru eisini einrættað og vísa bert til heilt fáar útbúgvingar, tey eru konservativ og knýtt at ávísingum lívsháttum, og harafturat eru hesi vaksnu óvitandi, tí tey vanliga bert siggja møguleikarnar fyri eini hjartari framtíð, um ungdómurin bendir seg uttan um listina og tey humanistisku fakini.

Fyri nøkrum árum síðani hoyrði eg ein politikara ráða nøkrum studentaskúlanæminum at taka sær útbúgvingar, sum vendu sæt til vinnulívið. "Vinnan skal vinna", segði hann, "tað er tí hon eitur so". Vaksið gerandisvit er

viðhvørt meiri tollut enn skilagott, og ofta skulu vit hoyra ráð frá vaksnum, sum ikki hava hugflog at siggja onnur virði enn tey, sum kunnu vekslast til okkurt, sum kann seljast. Vaksin vanahugsan, sum ikki megna tankan, at vit eisini hava brúk fyri humanistiskari vitan í okkara vitanarsamfelagi, at tað er ein samfelagsuppgáva er at menna hugmyndir, at vit hava brúk fyri greiningum av okkara heimi, av mannaættini og tess virki. At humanistisk hugsan liggur undir, hvussu vit fata okkara heim, okkara mentan, og at listin er ein drígvmeði í søgu mannaættarinnar.

Tað er skakandi, at vaksin liva eitt so handilskent lív og hugsa so peningafest, at tey ikki siggja vandan í at alt verður einrættað, ikki siggja magfeldið í humanistiska rúminum, marfeldið í lívstulkingum, hugsunarháttum, heimsfatan er grundleggjandi fyri, at okkara samfelag er til.

Tey ungu skulu velja humanistisku leiðina ella listaleiðina, um tey hava hug til tað. Tey skulu ikki vænta sær nakra lívsvissu, men tey verða við til at menna nýggjar tankar, skapa margfeldi og nýhugsan, og tey ríka seg sjálvi og heimin við øðrum enn krónum og oyrum.

Har má verða annað týðandi enn krónur og oyru, tá man skal velja sær ein leiklut í hesum heimi.

Inger Smærup Sørensen
ritstjóri

SAMRØÐA:

4

VEGURIN ER LANGUR ENN

6

BARNAMENTANARSÍÐAN - NÚ ERU ALLAR BØKURNAR Í BÓKARØÐINI UM MUMIDAL AT FÁA Á FØROYSKUM

8

LISTAHEIMUR TEIRRA UNGU

10

LIST OG MARKNAÐUR

PLAKAT:

12

PLAKAT EFTIR JENSINU OLSEN

14

FØROYSKA VEIÐAN Í NORÐURLENDSKU GRUNNUNUM

16

SUMMARTÓNAR 2014

18

TÁ EITT PLUS EITT ER TRÝ

UMMÆLI:

20

HVØR SKRIVAÐI 130 ÁRA GOMUL STUTTSØGUNA UM SAMKYNDAR VAMPÝRAR Í FØROYUM

22

FØROYA LISTAHÁSKÚLI - FAROESE ACADEMY OF ARTS - UNDIRVÍSING OG FELAGSSKAPUR